

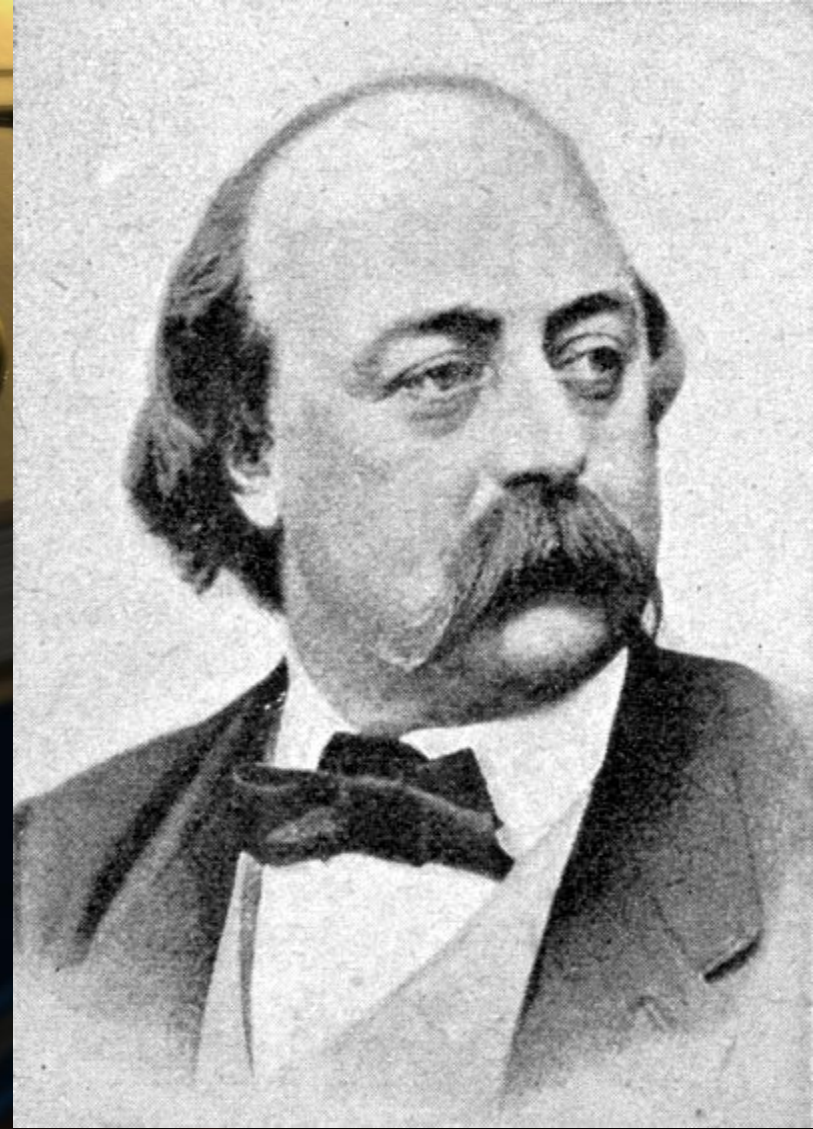
A dark wooden desk is the central focus, with a warm, low-key lighting scheme. In the upper left, a red candle with a small flame sits on a dark circular base. Behind it, a stack of books is visible, with a blue cover on top. In the lower foreground, a round, gold-colored pocket watch with a white face and black numerals lies on the desk. A coiled metal chain is attached to the watch. The overall atmosphere is quiet and scholarly.

Гюстав Флобер

“Мадам Боварі”

Підготував Венцеславський Данило

Гюста́в Флобе́р (12 грудня 1821, Руан — 8 травня 1880, Круасе) — французький письменник. Автор романів «Мадам Боварі» (1856) та «Саламбо» (1862). Флобер вплинув на всю літературу, привівши за собою до неї низку талановитих авторів, одним з яких був Гі де Мопассан.

Флобер народився 12 грудня 1821 р. у Руані (Rouen), в регіоні Seine-Maritime Франції, що у Верхній Нормандії. Він був другим сином хірурга Ашиля-Клеофа Флобера (1784–1846) та Анн-Жустін Каролін Флобер (уродженої Елеріо) (1793–1872). Флобер розпочав творити у дуже ранньому віці, близько 8 років, як стверджують деякі джерела. Він навчався у своєму рідному місті, доки не залишив його для того, щоб вивчати право у Парижі. У Парижі Флобер поставився до навчання байдуже. Йому дуже не сподобалось місто. У нього з'явилося декілька знайомих, серед яких був і Віктор Гюго. Наприкінці 1840 року Флобер мандрував Піренеями та Корсикою. У 1846 році, після нападу епілепсії, він залишив навчання.

2883.

Flaubert

Mardi, treize Decembre, mil huit cent vingt - un
Devant moi, soussigné, Adjoint, Maire de la Ville de Rouen, au
Militaire de St. Louis, faisant les fonctions d'Officier public
de l'état civil, par Délégation de M. le Maire, est comparu M.
Achille - Elephane, Flaubert, Chirurgien en chef, à
l'Hôtel Dieu, de cette Ville, domicilié rue de l'Ecoute, n° 17,
époux de Dame Anne - Justine - Caroline, Flaubert;
Lequel m'a déclaré, que le jourd'hui, à quatre heures du
matin, est né, en son domicile privé et de son mariage
Contracté, en cette Ville, le dit enfant, mil huit cent vingt,
un enfant d'usage Maderine, qu'il m'a présenté et au quel
il a donné le prénom de Gustave; J'ai vu de M. le
Maire - François - Achille, Normand, âgé de vingt-quatre ans,
Chirurgien - interne, au dit Hôtel Dieu, y domicilié, et son épouse
Domicile, l'Ecoute, âgé de quarante ans, Officier de santé,
domicilié place du Vieux - marché, n° 20, ainsi; Et quel
témoin et le déclarant, ont signé, lecture faite.

Flaubert

Залишивши Париж, Флобер повертається до маєтку Круасе і живе там із матір'ю. Її маленький будиночок на березі Сени став його прихистком на решту життя. Флобер так і не одружився. Він мав романтичні стосунки із поетесою Луїзою Коле (збереглося їх листування). Та розрив стосунків із нею змусив Флобера назавжди втратити потяг до романтики і шукати платонічного спілкування.

1870-ті роки були дуже складними. Солдати пруської армії окупували його будиночок під час війни 1870 та у 1872. Згодом померла його мати. Флобер мав серйозні фінансові проблеми. Крім того, більшість свого життя він страждав від венеричних хвороб. Його здоров'я значно погіршилось. 1880 у віці 58 років Флобер помер від інсульту. Письменника поховали у сімейному склепінні на кладовищі у Руані. Пам'ятник великому письменникові був урочисто відкритий у музеї Руана 1890 року.

А зараз детальніше про роман «Мадам Боварі»

«Мадам Боварі» — це роман Гюстава Флобера про життя жінки, дружини лікаря Шарля Боварі Емми Боварі, яка мала позашлюбний зв'язок і намагалась жити поза межами свого статку аби уникнути заяложеності та нікчемності життя у провінції. Хоча основний сюжет твору досить простий, навіть архетиповий, справжня майстерність роману полягає в його деталях та прихованих стилях. Флобер був відомий як майстерний перфекціоніст щодо свого письма, та завжди стверджував, що його мета — це знайти «le mot juste» (фр. слушне слово).

2e partie, chapitre 14 : rétablissement d'Emma (le voyage à Rouen)

Illustration de A. Richemont, gravées à l'eau-forte par C. Chessa. Paris : F. Ferroud, 1906

Роман, який з'явився у часописі «La Revue de Paris» між 1 жовтнем та 15 груднем 1856 року, читачі зустріли звинуваченнями автора у непристойності твору. У січні 1857 року відбувся горезвісний суд, на якому автора було виправдано 7 лютого того ж року. Після цього роман став бестселером, коли його видали книжкою у травні 1857 р. Тепер твір вважається не тільки взірцем реалізму, але й одним із найвпливовіших творів, що коли-небудь були створені.

У 2007 році було проведено опитування щодо довершеності творів сучасних авторів, результати якого наведені у виданні «The Top Ten». Роман «Мадам Боварі» було визнано другим найвидатнішим після роману Льва Толстого «Анна Кареніна» твором сучасності

